

В първите редици на тази борба стои Сливенския край. Неговата работническа класа откърми десетки борци, които като Хаджи Димитър приемат геройски смъртта и загиват с пламенните слова на Ботев за сливенския воевода:

"Тоз който падне в бой за свобода,
той не умира!"

В антифашистката борба 1924/25 г. се използва опита на четите от преди Освобождението. Образуват се милиционни чети, които се ръководят от войвода и секретар.^{/4/} В някои от издадените от тях позиви се изтъква, че четите се водят от духа на Хаджи Димитър, Ботев и Левски.^{/5/}.

Революционните традиции на българския народ на-мират най-ярка проява във въоръжената борба против монархофашизма и капитализма през 1941–1944 г. Името на Хаджи Димитър отново става знаме в борбата. На 23 юли 1941 г. радиостанция "Христо Ботев" излъчва пре-даването "На какво ни учи опитът на четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа".^{/6/} В нея се прави анало-гия между четническата борба от времето на Хаджи Ди-митър и четническата партизанска борба. "Споменът за Хаджи Димитър и Караджата и за тяхната славна дружи-на всяка е дълбоко вълнувал всяко честно и свобо-долюбиво сърце. А днес тоя спомен и тия имена са бой но знаме. Защото днес народът ни отново изживява теж ки робски дни. Отново народът ни пъшка под черното иго – името на германските фашисти и техните българ-ски агенти. И отново най-добрите синове на народа прегръщат беззаветно борбата за национална независи-мост на нашата страна".^{/7/}

В тази борба Сливенския край е отново в челните редици. Местата, където 80 години по-рано броди Хаджи Димитър като хайдутин, стават основна база за формирането на въоръжени партизански чети. По-късно една от тях приема името на обичания, вечно живия, с никога неувяхаща слава Хаджи Димитър.^{/8/}

Сливенската партийна организация възприе без вся какви резерви курсът на въоръжена борба на българ-ския народ против фашизма взет от БРП с решение на